

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
(Α. Α. ΒΟΥΤΥΡΑΣ)
(Α. Α. ΒΡΕΤΟΝ)
(Α. Α. ΒΑΦΕΛΛΑΝΟΣ)

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Εν Γαλατζί, 666ς Ἀρμενικής Ἐκκλησίας, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἰτησιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΡΩΤΩΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ἐτησίαν προληψία ἐν Κωνσταντινουπόλει Φρ. 46
ἐν Ἐπαρχίᾳ καὶ Ἐλλάδι 60
ἐν Ἀγγλίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ 70
ἐν Ἑβραϊστῇ καὶ Ρωσίστῃ 80

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται πρὸς τοῦτον.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγελλία . . . πρὸς γρ. 2 τὸν στίχ. Ἐν τοῖς διαφόροις γρ. 10 τὸν στίχ.
Διατριβὴ ἐν τῇ 3 σελ. 5
Διὰ τὴν ἔγγραφον συνδρομῶν ἴδε τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. Ἀμερικὴ (ὁ Γράντ καὶ ἡ μέλλουσα ἐκλογὴ τοῦ προέδρου). Οἱ Ἰνδιάνοι. Ἡ Βοστώνη—Ἰταλία (ὁ συνδυασμὸς Μιχέττι καὶ Σέλλα. Ἐκ τῆς Σικελίας)—Γερμανία καὶ Ἰταλία—Ἑλλάς (ἰδιαίτερα ἀλλογραφία)—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ—Βραχέως τινες ἐξηγήσεις—Μακεδονικὴ Φιλικὴ καὶ ἀδελφότης—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΕΜΠΟΡΙΚΑ—Τελευταῖαι εἰδήσεις (τηλεγραφήματα).

Κωνσταντινούπολις, 2 Σεπτεμβρίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Ἐνφ' τῇ ἔθνει τῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἑβραϊστῇ—ἔκτος μόνως τῆς Ἰσπανίας—ἀγνοοῦν εἰρήνην καὶ ἀσέπτονται, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ φαινόμενον, ναυαγῶν συνδρομῶν καὶ συνδύων διενεχθῆναι ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου φιλίας καὶ εἰρήνης, τὰ παλαιὰ κράτη τῆς ἀρχαίας καὶ στασίμου Ἀσίας ἀκούονται κινούμενα καὶ ἀπειλοῦνται συγχύσιν καὶ παραγῆν. Ἐκ τῶν ἀσυνάτων ἐκείνων ἔθνων ἑστία τῶν προσηγομένων παραγῶν εἰσι πρῶτον μὲν τὰ μικρὰ κράτη τῆς κεντρικῆς Ἀσίας—μετ' ὧν ὡς γνωστὸν ἰδιαίτερας ἔχει σχέσεις ἡ ῥωσικὴ αὐτοκρατορία—καὶ ἡ Σινική. Καὶ περὶ μὲν τῶν τουρκωμανικῶν λαῶν, πάλιν περὶ τῶν καὶ Κασγάρων οἰκούντων, καὶ περὶ τῶν σχέσεων αὐτῶν μετὰ τῶν Ῥώσων πολλὰς μέχρι τοῦδε ἐλέγχοντες τὰ ἐκείνη, περὶ τῆς Σινικῆς ἔτι ἐλάττω γνώσκοντες, καὶ περὶ ταύτης ἀκριβῶς ἐκ τῶν νεωτέρων ἐρωπαικῶν εἰδήσεων μανθάνοντες περὶ τῶν αὐτῶν.

Πολλὰ συμμορία, ἀποτελούμεναι ἐκ διαφόρων ἔθνικων διατελούσων ὑπὸ τὴν κυριαρχίᾳ τοῦ Οὐρανοῦ βασιλείου ἐξακολουθοῦσιν ἀπὸ τινος εἰσβάλλουσαι κατὰ καιροὺς εἰς τὰ βορειοδυτικὰ καὶ βορειοανατολικά τῶν βρετανικῶν κτήσεων ἐν Ἰνδιῇ, καὶ διαπραττοῦσι ληστείας ταράττοντας τὸ ἥσυχον πνεῦμα τῶν ὑποκείμεν. Ἀ. Μ. τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας. Διὰ δὲ τοῦτο ἀναγγέλλεται ἡ Καλιφόρνια ὅτι ἰδιαίτερα στρατιωτικὰ σώματα ἀπεστάλησαν πρὸς τὰ μέρη ἐκεῖνα. Τὰ ἀποσταλμένα ἀποσπάσματα ἀνέρχονται εἰς χιλίους διακοσίους ἀνδράς ἐφοδιασμένους μετὰ λαμπρῶν πυροβόλων.

Ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν οἱ διατείνοντες ὅτι ὑπὸ τοιοῦτο πρόσχημα διοργανίζεται σχεδὸν καθ' ἕκαστον ἔτος μία πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέρη τῆς Ἰνδιῆς ἐκστρατεία τῶν Ἀγγλῶν, οἵτινες ἐπιτιμῶνται τὸ σκοπὸν αὐτῶν καὶ ἐξαπατῶντες τὴν ἡσυχίαν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν καὶ ἐπεκτείνοντες ὀλίγον τὰ ἀρχαιότερα ὅρια τῆς βρετανικῆς ἐπικρατείας. Ἐνφ' δὲ οἱ Ἀγγλοὶ προχωροῦσι κατὰ τὴν μνηστῆσαν διευθύνειν, ἀφ' ἐτέρου ὅλων τῶν ἀντιθέτων ὁδῶν βαίνουσιν οἱ Ῥώσοι, οἵτινες μεγάλως ἀνησυχῶντες καὶ οὗτοι διὰ τὰς προπαρασκευὰς καὶ τὰς πολεμικὰς διαβάσεις τῶν Σινῶν ἐνισχύουσιν τὰς ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἀσῇ φρουρὰς αὐτῶν καὶ ἐξαποστέλλουσιν ὀδόντων νεωτέρων δυνάμεων πρὸς τὰ μέρη ἐκεῖνα. Τὸν δὲ λόγον, δι' οὗ οἱ Ῥώσοι ἀκαχοῦνται τὴν τοιαύτην συνηθέτως ῥωσικῶν δυνάμεων ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἀνευρίσκοντες ἐν τῇ τηλεγραφικῇ γερμανικῇ ἐφημερίδῃ ἀποσταλέναι αὐτῇ τὴν 3 Σεπτεμβρίου ἐκ Πρωτοπόλου καὶ λέγοντι: «Ταύτην τὴν στιγμὴν ἐκμεθίσθη ἐνταῦθα ἡ εἰδήσις ὅτι στρατιωτικὴ δυνάμις τῶν Σινῶν συγκεντρωθεὶσα πρὸς τὰ μέρη τῆς Κουλδίας καὶ Κασγάρης ἀπειλοῦσι νὰ εἰσβάλωσιν εἰς ἀμφοτέρους ἐκείνας τὰς χώρας. Τὰ πράγματα ταῦτα λαμβάνονται ὑπὸ τοσοῦτον σπουδαίαν ἐφοψίαν ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν κύκλων τῆς Ῥωσίας, ὥστε ὁ στρατηγὸς Κολπακόφσκι ἀπεσπάλει ἀμέσως εἰς τὰ σινικά μέρη ὅστις ἀπῆλθεν ἥδη διευθυνόμενος εἰς Τσουκουτούκ.

Μήπως καὶ οἱ Ῥώσοι οὗτοι τῆς Ῥωσίας ἐκμεθίσθη τοῖς τῶν Ἀγγλῶν καὶ οἱ σκοπὸς τῆς ἐν τῇ ῥωσικῇ κράτει ἐξαπατῶσας εἰρήνης—ἥτις φαίνεται ὅτι ἐξαρτάται (!) ἀπὸ τῆς ζωῆς τῆς Κουλδίας καὶ τῆς Κασγάρης—ἐπιτελεθῇ ὑπὸ τοῦ στρατηγικοῦ Κολπακόφσκι, ὡς οἱ τῶν Ἀγγλῶν, ἐρρημονεῖν δηλονότι κατὰ ὀλίγους παρασάγγας τῶν μέχρι τοῦδε ῥωσικῶν ὁρίων; Ἀλλὰ τότε προχωροῦντες ἔθνη μὲν τῶν Βρετανῶν, ἐκείνη δὲ τῶν στρατιωτικῶν τοῦ σφάρου, ἴσως μίαν ἡμέραν παραστώμεν μαρτυρεῖς τοῦ φαινομένου ὅτι τὰ δύο φίλα

κράτη, τὸ ἀγγλικὸν καὶ ῥωσικὸν τιμωρήσαντα πρὸς τὸν ἀσινὰν ἔθνη συναντήσονται ἐν τῷ αὐτῷ κοινῷ ἔχθρῳ (!) πολέμῳ, καὶ τότε ἐξ ἀσφάλειως ἡ ἡσυχία τῶν εὐρωπαϊκῶν αὐτῶν ἐπικρατειῶν ὀρίζοντα ὅρια ἔθνη μὲν τὴν ἀγγλικήν, ἐκείνη δὲ τὴν ῥωσικήν σπινθαι.

Κατὰ πόσον δύναται νὰ ᾔται ἀληθὴς ἡ περὶ τῶν πολεμικῶν διαβάσεων τῶν Σινῶν εἰδήσις, ἀγνοοῦμεν. Ἐφημερίδες τινὲς ἐν τοῖς τοῖς προβαίνουν μέχρι τοῦ νὰ εἰπωσιν, ἀλλὰ πάλιν μόνον, ὅτι τὰ θρυλούμενα ἐκεῖνα εἰσὶν ἀπλὸν πρόσχημα δικαιολογῶν τὴν ἐξαποστολὴν ῥωσικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ἀσίαν καθότι ἡ Σινική, ἥτις εἰσὶν ἐν ἐξωμάλειν τὰς μετὰ τῆς Ἰαπωνίας διαφορὰς αὐτῆς, δυσκόλως ἤθελεν ἐπιχειρηθῆναι τοιοῦτον ποσοῦν ἐπικινδύνου, οἷον θὰ συνεπύχοντο ἡ εἰς τὴν Κουλδαν ἐξέλιξις σινικῶν στρατῶν καὶ ἡ τυχὸν μετὰ ῥωσικοῦ ἀποσπάσματος συμπλοκὴ τῶν Σινῶν.

Οἱ καθολικοὶ Ἀγγλοὶ δὲν εἶναι, ὡς γνωστὸν, ἐκ τῶν ὀλιγώτερον φανατικῶν ἀνθρώπων τῆς Δύσεως. Σήμερον μικρὸς τις ὁμίλος αὐτῶν συναστῆσθαι ἀπῆλθεν ἐπὶ προσκύνειν ἀφανὸς τινος γάλλου ἀγίου, ὅστις ζῶν ἐκαλεῖτο Ἐδμόνδος, ἐμπορούμενος ὑπὸ τῆς ιδέας ὅπως τῇ μεσσιτικῇ τοῦ αἰγίου ἐκείνου ἐπιτελεθῇ ἡ σωτηρία τῆς Ἀγγλίας, ὑποτασσόμενης ταύτης εἰς τὰ δόγματα τοῦ Βατικανοῦ. Οἱ εὐσεβεῖς προσκύνουν εἰς τὰς πόλεις θέντες διήλθον ἐπισκεφθῆναι πρῶτον τοὺς ἱεροῦς. Οἱ ἀνθρώποι οὗτοι, γράφουσιν ἐξ Ἀγγλίας, ἔχουσιν ἐφ' ἑαυτῶν εὐλαβεστάτην, καὶ σχεδὸν φαίνονται τὸ πᾶν περὶ αὐτοὺς αἰδοῦμεν: ἐν τοῖς τοῖς ἡ εὐλαβία αὐτῆς συμβιβάζεται παρ' αὐτοὺς πληρῶς μετὰ τῆς προσηυχῆς ὑπὲρ τῆς νίκης τοῦ δὲν Κάρλου, τῆς παλιννοστήσεως τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ πέπτα τῆς καταστροφῆς τοῦ γερμανικοῦ καὶ ἰταλικοῦ βασιλείου καὶ ἄλλων τινῶν παρομοίων πολιτικῶν ἡρημάτων.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο ΓΡΑΝΤ ΚΑΙ Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ. ΟΙ ΙΝΔΙΑΝΟΙ. Η ΒΟΣΤΩΝΗ.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος καὶ ὁ τηλεγράφος ἐποίησαντο ἱκανὸν λόγον περὶ τῆς μελλούσης ἐκλογῆς τοῦ προέδρου καὶ τῶν διαβάσεων τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, καθ' ἣν ὁ δὲς ἥδη τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν κατεχόμεν Ῥάντ ἐπὶ τῇ πρῶτῃ προεδρῆσιν τῆς πανσφύρου δημοκρατίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καταχωρήζοντες ἐνταῦθα ἄρθρον ἐν εὐρωπαϊκῇ ἐφημερίδῃ, παρακατασκευάζοντες ἱκανῶς περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Πάλιν τῶν δύο ἐτῶν διαχωρίζουσιν ἥδη τὴν σήμερον ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ λαὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θέλει προβῇ εἰς τὸ νὰ ἐκλέγῃ ἐν νέῳ τὸν πρόεδρον καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦδε ἀρχεται μέγας ἀναταραχῆς εἰς τὰς τὰς γωνίας τῆς μεγάλης δημοκρατίας. Τὰ κόμματα παρασκευάζονται εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα: οὐδέμια πολιτικὴ μέρη ἀξιοῦν νὰ φανῇ κατωτέρα τῆς ἀλλῆς εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ πρὶν ἐπὶ ὁ Γράντ εἰσέλθῃ ἐν τῇ τρίτῃ ἐτος τῆς δευτέρας αὐτοῦ προεδρίας, πολλὰς ἐξετάζεται ἐν τῇ ταῖς ἐφημερίδαις καὶ ἐν τοῖς συλλόγοις τὸ ζήτημα περὶ τοῦ τίς ἀρὰ γὰρ θέλει καθεστῆναι ἐν τῷ λευκῷ οἴκῳ τῆς Οὐάσιγκτωνς τὴν 3 Νοεμβρίου 1874.

Αἰτία τῆς προφύρου ταύτης παρασκευῆς καὶ τοῦ ἐρεθισμοῦ ἐστὶν αὐτὸς ὁ Γράντ, ὅστις ἀπερῶσεν ἵνα ἐκτεθῇ τριτὴν ταύτην ὁρὸν εἰς τὰς τοῦ προέδρου ἐκλογάς. Ὁ ἀπλοῦς στρατιώτης, ὅστις κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων ἐκ τῆς κατὰ τὸν νοτίων ἐκστρατείας ἐξῆλθεν ἔχων ἥδη στρατιωτικὰ, εὐρίσκει μὲν ἡδὴ τὴν καθήκον ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ θρόνου. Ἀλλ' ὅμως ἀρ' ἡ ἡμέρα ἡ ἀσπέρουσα σημαία ἀντικαταπεριτίθει ἐπὶ τοῦ Μισσισσιππὶ, οὐδέποτε συνίθη, ὥστε ὁ αὐτὸς πολιτὴς νὰ γένηται καὶ συνέχῃ τρεῖς ἀνώτατος τῆς πολιτείας ἀρχων. Ὁ Οὐάσιγκτων μὴ θέλῃς νὰ δώσῃ ἐπικινδύνον παραδειγμα ἡνίκη ὁρίσθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν προσηνεχθεῖσαν αὐτῷ τῷ τρίτῳ προεδρίᾳ καθότι ζεῖποτε ἐστὶν ἐπικινδύνον διὰ πᾶσαν δημοκρατίαν ἡ μακρὰ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς πολιτείας διαμονὴν ἀκρόφου στατήρου. Ὁ ἀνθρώπος συνιθεὶς εὐκόλως εἰς τὸ ἀρχεῖν καὶ εἰς τὸν οὐλοῦν βαρύνον ἐξοικειοῦται μετὰ τοῦ ὄχλου βάρους τῆς δημοκρατίας, ὥστε δὲν δύναται πλέον ν' ἀποφασίσῃ ἵνα ἡ ἀπλοῦς καὶ ἀσπ-

μος πολιτὴς. Ἡ νέα ὑποψηφιότης τοῦ Γράντ ἐκφοβίζει τοὺς σωφρονιστοὺς ἀμερικανικοὺς πολλὰς, οἵτινες τὴν γνώμην αὐτῶν διακηρύττουσι λέγοντες: Καὶ ἐάν ἐτι ἡ κυβερνήσις τοῦ Γράντ ὑπῆρχεν ἡ καλλιτέρα καὶ ἡ μάλλον ποθητή, καὶ ἐάν ὁ πρόεδρος ἤθελεν εἰσθεῖν ἀνώτερος στραλάτων καὶ πάσης μορφῆς, ἡμεῖς καὶ πάλιν δὲν θὰ ἐδίδομεν αὐτῷ τὴν ἡμετέραν ψήφον, διότι προκρίνομεν τὴν ἀρχὴν τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δημοκρατικὴ σύνοδος, ἥτις τελευταῖον συνεκροτήθη ἐν Πενσυλβανίᾳ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ κόμματος ἐν τῇ μελλούσῃ τοῦ προέδρου ἐκλογῆς, βεβαίως τὸν τοιοῦτον οὐδέτω φρόν, ὅπως ὑπεδείκνυν ὡς μέλλοντα προέδρον τὸν διοικητὴν Χάρτμαν. Ἐν τούτοις θὰ ἡπάτατο, εἴτε μεγάλως θὰ ἐκλόκωνε τὸν Γράντ ὁ φρονῶν ὅτι οἱ δημοκρατικοὶ καταδικάζουσι τὸν πόντον τοῦ νῦν προέδρου τοῦ νὰ μείνῃ ἐν τῇ ἀρχῇ μέχρι τοῦ 1880, ὡς φροδοῦμεν μὴ διαφραγῇ ἡ δημοκρατία μεταστρεφόμενης τῆς προεδρίας εἰς ἰσθμὸν δικτατορίας. Ἡ διάθεσις ἐκείνη τῶν Ἀμερικανῶν ἐξηγεῖται ἄλλως.

Οὐδέμια ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὴν δόξαν αὐτοῦ ὁ Γράντ ὀρεῖται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον μάχας ὀλίγων ἐπιφανῶς ἐκείνων πολιτικῶν ὁ νῦν πρόεδρος καὶ μὲν τὸν σταθμὸν τοῦτοφθ διαδραματίζας πρόσωπον διὰ τῶν νικῶν αὐτοῦ ἐκπᾶστο τὴν ἐκτακτὴν ὑπόληψιν τῶν συμπολιτῶν. Ὅτε ἡ ἐν Σικάγῳ συνήλθον τῆς 21 ἰουνίου 1868 ἀνεκρίθησαν ἐκείνον πρόεδρον, ἡ ἐνδείξις τῆς ὑψηλῆς ταύτης τιμῆς ἡμεῖς πληρέστατα εἰς τὸν ἐν τῇ στρατιῇ τῶν καταβαλόντων τὴν ἐπαύστασιν καὶ δασώσαντα τὴν ὁμοσπονδίαν. Κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτῶν τῶν Ἀμερικανῶν ἡ ἐκλογὴ ἐκείνη ἡ συνάμα καὶ ἀπειλητικὴ ἐπιδείξις τοῦ βορρᾶ κατὰ τὸν ὁπᾶδον τῆς σωματεμπορίας, καὶ ἐν μέσῳ πολιτικῶν ὅπως ἀποδοθῇ καὶ εἰς τοὺς μαύρους τῶν νοτίων κρατῶν τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα. Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς Γράντ ἴδιος κατὰ τὰ πρῶτα ἐπὶ τῆς δευτέρας αὐτοῦ προεδρίας ἐπεδείξατο ἐκτακτὸν φιλοπορὸν σὺν τῇ πρὸς τοὺς νοτίους, παρ' οὓς ἐξήχησε καὶ φίλους, οὓς πρότερον διὰ τῶν ὁπλῶν καταβόλων. Ἐπειτα δὲ λέγεται ὅτι οἱ νοτίοι θέλουσιν ἵνα ὑποσχεθῶσιν καὶ τὴν τρίτην ὑποψηφιότητα τοῦ Γράντ. Ἐν τοῖς κράτει τοῖς τοῖς πολυάριθμοι τῶν μαύρων πλῆθος θέλει ψηφίσαι ὑπὲρ τοῦ Γράντ εἰς τὴν εὐνομοσύνην εἴτε ἐκ φόβου, μὴ ἐπικαθεσθῶντος ἄλλου ἐν τῷ λευκῷ οἴκῳ οὗτοι ἐκτεθῶσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐκδίκησιν τῶν προτέρων αὐτῶν δεσποτῶν, ὅτι ὁμοῦ ἀνησυχῶν μεγάλως τὸς δημοκρατικοὺς ἐστὶ τὸ γέγονος ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τοῦ ἱσχυροῦ καὶ κόμματος τῶν πρῶτον ὑπὲρ τῆς δουλείας ἀγωνιζόμενοι θὰ ὑποστηρίξωσιν τὴν ἐκλογὴν τοῦ στρατηγικοῦ Γράντ.

Ἐκτός δὲ τούτου οἱ ἀμερικανοὶ πολιταῖς ἐρωτοῦσι καθ' ἑαυτοὺς, μήπως καὶ αὐτοὶ ὁ πρόεδρος εἶναι συνόχους ἐκ τῆς ἀσπάρης καὶ φρικώδους ἀναπνευστικῆς διαφθορᾶς, τὴν ἀπαντῶσαν καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως. Καὶ περὶ μὲν τῆς προσηνεχτικῆς τιμωτικῆς τοῦ Γράντ οὐδὲς ἀμφιβάλλει, πλὴν ὡσαύτως εἶναι βέβαιον ὅτι ἐκεῖνος μεγίστην δεικνύει ἐπιεικείαν εἰς φίλους καὶ ἐχθρούς, καὶ πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς αὐτοῦ πράξεις ἀβυσθυσθεῖ. Οὐδέποτε ἡ θεσιθρία, ὁ νεποτισμὸς καὶ ὁ νοσηριμὸς δημοσίων χρημάτων ἦσαν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τοσοῦτον, ὅσον ἐν τοῖς τελευταῖοις χρόνοις. Ἦλθον εἰς φῶς τοσοῦτον ῥυπαρὰ καὶ θλιβερά ἱστορία, αἵτινες φαίνονται πολὺ μάλλον ἐρρημονεῖται ἐκ τῶν χρονικῶν αὐλικῶν γεγενησάμενων αὐτοκρατορίας, ἡ πολιτικὴ νεκρὰ καὶ σπρωγμένη δημοκρατία. Ἡμεῖς αὐτοὶ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν Βιέννῃ παρόντων θεατὰ σκανδάλου, προσηνεχτικῆς καὶ τιναν προέβωσιν τῆς ἀμερικανικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει. Καὶ αὐτὰ ἦσαν ἐν σύμπτωσι τῆς δημοσίας ἐξαραιώσεως, ἥτις ἡ δὲν παρατρεῖται εἴτε ἀπλὸς ἀδιαφορεῖται ὑπὸ τοῦ Γράντ, ἀλλ' ἥτις μικρὸν κατὰ μικρὸν μαρτυρεῖ τὰς δάνας ἐκείνου.

Καὶ ἐάν μὲν ἐπὶ τῷ ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος νὰ κατασταλῇ τὰς νέας στάσεις, ἴσως ἤθελεν εἰσθεῖν ἐκτὸς τῆς μελῆς μακροτέρου ἐν τῇ ἀρχῇ στρατηγός. Ἀλλ' ὅμως σήμερον οὐδὲς ὑπάρχει φόβος περὶ βλαβῆς τινος τῶν νοτίων κρατῶν ἀναστάσεως, ἀτινα τὸν ἀντικειμένου ἐμμένοντες πιστῶς ἐπὶ τῇ νομίμῳ ὁδῷ. Ὅτε ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων ἐν τῷ νότῳ εἶναι οὐχὶ ὑπὲρ, ἀλλὰ κατὰ τὰς νέας ἐκλογάς τοῦ Γράντ.

Τοῦτο ὀρεῖται ν' ἀναγνωρίσῃ πρῶτον πάντων αὐτοὺς ὁ στρατηγός: τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ οὐδεὶς θέλει ποτὶ διαμνησθῆσθαι, καὶ εἰς ἰδιότητι θὰ εἶναι πάντοτε εἰς τῶν ἐξοχωτέρων καὶ εὐπολητοτέρων πολιτῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλ' ὅμως δὲν ἐπέκειντο ὁ Γράντ νὰ λησμονήσῃ ὅτι αἱ δημοκρατίαι δὲν δύναται νὰ τιμωρῇ τοὺς φροδοῦντες αὐτῶν πάντοτε διὰ τὰς πρωτίστως ἐν τῇ πολιτείᾳ θέσεις. Ἐπειτα δὲ οὐχὶ μόνον ἐκείνους, ἀλλὰ καὶ οἱ Φάραχου Σέρμαν καὶ Σέρμαν καὶ ἄλλοι διεπράξαντο μεγάλα

ἔργα καὶ ὅμως πᾶς ἀντήμευεν ἐκείνους ἡ πατρίς. Ἐκεῖνος ὑπῆρξεν ὁ εὐτυχὴς, ὃν ὁ εὐνομιαν λαὸς ὑπὲρ πάντας ἀνέβωσεν. Ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ὤρεται καὶ ἐκεῖνος νὰ εἶναι ἀκούστος δημοκρατικὸς ὥστε ν' ἀρκεσθῇ εἰς ὅσα τετὶ προεδρίαν καὶ νὰ μὴ θέσῃ τὴν Ὁμοσπονδίαν εἰς τὸν διασπαστὸν δίλημμα ἢ ν' ἀπιστήσῃ πρὸς τὰς ὕμεις καὶ ὁρῶν αὐτῆς παραδόσεις ἢ νὰ ἴδῃ τὸν νικητὴν τῆς Ριμινδὸνς πίπτοντα ἐν ταῖς ἐκλογαῖς.

Ἀνταποκρίσις εὐρωπαϊκῆς τινος ἐφημερίδος ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀρχεται διὰ τῶν ἐπομένων.

Ὁδῶλος θὰ ἦτο ἔργον εὐχάριστον ἡ συναρμολογία παπῶν τῶν ἐκθέσεων, αἵτινες ἔχονται ἐκ διαφόρων μερῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἐκ τούτων σχεδὸν καθ' ἕκαστη ἀναγγέλλονται συγκρούσεις φονικαὶ μεταξὺ λευκῶν καὶ μαύρων καὶ ἐάν δὲ τις εἰς τὰ γεγονότα ταῦτα δὲν ἤθελε ν' ἀποδώτῃ ὑπερμετρον πολιτικὴν σημασίαν, οὐχ ἦτον οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνήσῃ ὅτι ἡ κατάστασις τῶν νοτίων κρατῶν εἶναι ἀβυσθυσθεῖ καὶ ἡδη λ. μ. β. ἀνέστη ἐπὶ τῶν κρατῶν. Οἱ λευκοὶ ὡσαύτως ἔχουσι νὰ διαλύσων ἀκανθώδεις τινὰς διαφραγμὰς τῶν ἐρῶν τὸ δὲ λυσιπρότερον οἱ ἐν Οὐάσιγκτων καὶ Νέῳ Ὑόρκῃ δὲν εἶναι σύμφωνοι περὶ τοῦ σχεδίου, ὅπερ ὀρεῖται ν' ἀκολουθῶσιν ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει. Οἱ μὲν ἐπιθυμοῦσιν τὴν παντελὴ ἐξολοθυσθῆναι τῆς ἱθαγενεῖς ἐκείνης φυλῆς, ἐπιμένοντες καὶ αὐτῶς εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐξοντώσεως, ἐρεῖδοντες ἐπὶ τῇ ἀσπάρῃ καὶ τοῖς ἀνιερῶν χαρακτῆρος τῶν εὐρῶν καὶ ὑποδεικνύουσιν ὅπως οὗτοι αἰματοχυτῶν καὶ δαπανῶν γίνονται κατὰ καιροὺς παρτίται. Οἱ δὲ φυλακτικώτεροι φρονέουσιν ὅτι αἰτία τῆς ἀνάγκης ἐπαναστάσεως τῶν Ἰνδιάνων ἐστὶν ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ κακὴ μεμελεμένη αὐτῶν ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως.

Περὶ τοῦ μεταξὺ τῶν μαύρων καὶ τῶν λευκῶν μύθου ἐν ταῖς κράτει τῆς μεσημβρίας ἡ ἀσπάρῃς ἐνός μόνου φρονῶν δύναται νὰ δώσῃ μίαν τινὰ ἰδέαν. Εἰς μύθους εἶχε φρονέσει καὶ ληστέει ἐν Τέξας τὸν οὐδὸν πλουσίον τινος λευκοῦ: ὁ φρονῶν καταδικάσθη εἰς θάνατον. Ἀλλ' ὅπως μὴ διαφύρῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς εἴτε ἀναπαύσθῃ ὑπὸ τῶν μαύρων, ὁ πατὴρ τοῦ φρονέοντος, κ. Καρμυχαῖλ, ἐλπίσας ἐκτακτὸν φρονῶν, πρὸς αὐτοῦ ἐπαγροῦνται τῆς φυλακῆς νύκτος καὶ ἡμέρας. Ἀλλ' οὐδὲ εἰς τοῦτο ἀκούσμενος ὁ γέρονς κτηματίας, ἀπᾶς τοῦλάχιστον καθ' ἕκαστην ἐβδομάδα ἀπερχόμενος εἰς τὴν φυλακὴν ἰδίως ὁμῶνται καὶ χερσὶ ἐξήταξεν τὰς ἀλυστὶς τοῦ δεσμοῦ. Τὴν ἡμέραν τῆς ἐκτέλεσεως τῆς ποινῆς, ἤλθεν ἐν τὴν πόλιν ἅπασα ἡ οἰκογένεια τοῦ Καρμυχαῖλ, ὁ πατὴρ, ἡ μητέρα, οἱ υἱοὶ καὶ ἡ θυγάτηρ, (οἵτινες ἔτυχον ὅλους διακεκριμένους καὶ ἐξιδιαιτερούμενους), ὅπως ἴδωσιν τὴν ἀπαρχὴν τοῦ κακούρου. Ὁ πατὴρ ἦλθεν ὀπισθῶν ἐκ τῆς δουλειᾶς, ἔχων τὴν προῖκτον νὰ νὰ διατριψῇ τὸν μαύρον εἰς τὸ πρῶτον βήμα, ὅπερ ἤθελεν πράξῃ ἐάν ἀπεπαιρῶν τὰ φύγη ἢ δὲ λοιπὴν οἰκογένειαν ἐκῆλθεν ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς ἀσπάρῆς μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τῆς ἐκτέλεσεως καὶ ἀπᾶσας ἐβόητο τὰ γυνώμενα: μόνον ἐν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας περὶ τὰ τέλη ἐλειπομένης.

Ἡ πόλις τῆς Βοστώνης παράδειγμα λυπρῶν ἐκτάκτων θηνασιότητος: κατὰ φρονῶντος μολὶς 250,000 κατοικοῖς, ἀπὸ τῆς 4 ἰανουαρίου 1

